

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 98/2014
17.10.2014. године
Београд

Република Србија
Републичка радиодифузна агенција

ПРИМЉЕНО: 19. 12. 2014			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
05-	2729	10/11	14

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Јасминке Станојевић, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући о захтеву ДОО "Linea electronics" Нови Сад, ПЈ КТВ Зрењанин, улица Цара Душана број 23, кога заступа пуномоћник Михајлов Татјана, адвокат из Зрењанина, Сарајлијина 26, за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда, Одељење у Новом Саду III-3 6 У 6367/11 од 13.02.2014. године, уз учешће противне странке Републичке радиодифузне агенције Београд, Трг Николе Пашића 5, у предмету емитовања телевизијског програма, у нејавној седници већа одржаној дана 17.10.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба ДОО "Linea electronics" из Новог Сада поднета против решења Републичке радиодифузне агенције број 05-2729/10/11 од 30.03.2011. године, којим се тужиоцу забрањује емитовање телевизијског програма на подручју Зрењанина, на 32UHF каналу са локације радио странице у улици Јанка Милана Пепића број 4, Зрењанин од 30.03.2011. године па надаље, и налаже тужиоцу да у року од осам дана од дана пријема овог решења обустави емитовање свог телевизијског програма на подручју Зрењанина на 32UHF каналу са локације радио странице у улици Јанка Милана Пепића број 4, под претњом принудног извршења. Побиијаном пресудом је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде, подносилац захтева наводи, као и у тужби, да тужена, Републичка радиодифузна агенција није надлежна за доношење оспореног решења већ је надлежна Републичка агенција за телекомуникације сагласно Закону о електронским комуникацијама. У захтеву даље истиче да се у побијаној пресуди суд није јасно изјаснио о овим наводима

тужбе. Тужени орган је донео одлуку о забрани емитовања програма на 32UHF каналу иако зна да тужилац, не својом кривицом, није у могућности да емитује програм на каналу 7VHF за који је добио дозволу за емитовање програма. Канал 7VHF је "међународно координисан" због чега није могао бити додељен за емитовање програма а због немогућности коришћења истог тужилац се у више наврата обраћао туженом са захтевом за замену канала. Предлаже да суд захтев уважи и укине побијану пресуду.

Противна странка, у одговору на захтев наводи да је побијана пресуда правилна и на закону заснована и предлаже да суд захтев као неоснован одбије.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према образложењу побијане пресуде, оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, јер је тужени орган поступио правилно када је забранио тужиоцу емитовање телевизијског програма на подручју и каналу утврђеном диспозитивом решења и наложио да у року од осам дана обустави емитовање свог телевизијског програма, пошто за емитовање истог на каналу за који му није дата дозвола, поступа супротно одредби члана 38. став 1. Закона о радиодифузији.

Оцењујући законитост побијане пресуде Врховни касациони суд налази да је иста донета без повреде правила поступка, уз правилну примену материјалног права на утврђено чињенично стање. При томе су побијаном пресудом оцењена питања и околности, која су могла бити од утицаја на законитост оспореног решења и за ту оцену су дати довољни и јасни разлози, које у свему прихвата и овај суд.

Суд је ценио наводе захтева и налази да су исти без утицаја на другачију оцену законитости побијане пресуде обзиром да је у поступку несумњиво утврђено да туженом није издата дозвола за емитовање програма на подручју Зрењанина на 32UHF каналу због чега је правилно оспореним решењем одлучено да му се забрани емитовање телевизијског програма на наведеном каналу.

Са изнетих разлога, налазећи да су наводи захтева неосновани и да не могу довести до другачије одлуке суда по поднетом захтеву, Врховни касациони суд је на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 17.10.2014. године, Узп 98/2014

Записничар,
Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа – судија,
Олга Ђуричић,с.р.

ан